

Nieuwsbrief

Oktober 2006

Lieve familie, vrienden en bekenden,

Na drie weken hebben we hier (eindelijk) internet. Hoog tijd om jullie op de hoogte te brengen van onze vorderingen van de afgelopen drie weken.

Een korte opsomming van de avonturen die we tot nu toe hebben beleefd:

- Tijdens de verhuizing (wij onderweg naar Italië en de verhuizer die inpakt en inlaadt in Den Haag) belt de verhuizer dat onze inboedel een beetje groter is dan afgesproken. Maar liefst 13 m³ hebben we teveel, oeps!
- Ons positieve gevoel over het huis en de omgeving wordt vanaf het moment van aankomst direct weer bevestigd. Bij de overdracht van het huis blijkt dat ook de 5 katten tot de inboedel behoren.
- Na de eerste middag stopt de watertoevoer. Na wat rondbellen blijkt dat het waterleidingbedrijf ons heeft afgesloten omdat ze dachten dat deze agriturismo altijd sluit in de winter..... Omdat we een eigen bron hebben konden we zelf gelukkig snel toch over water beschikken en enkele uren later had het waterleidingbedrijf de kraan ook weer open gedraaid.
- De eerste paar dagen hebben we gebruikt om ons woongedeelte schoon te maken en opnieuw te verven, zodat dit allemaal tip top eruit zou zien op het moment dat onze spullen arriveren.
- De verhuiswagen blijkt niet onze oprit omhoog te kunnen rijden. Helaas is deze weg te stijl en te hobbelig voor de geavanceerde computer van de vrachtwagen. Gelukkig is Henry's Italiaans zo goed dat hij terplekke in het dorp een pick-uptruck kan regelen (met chauffeur) die al onze spullen naar boven op onze berg brengt. In de komende periode zullen we de weg dus gaan verbeteren.
- Het bord aan de doorgaande weg dat waarschuwt voor mogelijk overstekende herten blijkt geen utopie. Inmiddels hebben we in de vroege ochtend al drie jonge hertjes op ons terrein waargenomen.
- 's Morgens om 8.00 uur klaar staan om te vertrekken voor een afspraak in Perugia, blijkt dat we een lekke band hebben vanwege een schroef die zich in de band had geboord. Is toch mooi onhandig boven op een berg. Zeker als blijkt dat je geen krik hebt (dat ontdek je ook pas op het moment dat je zo'n ding nodig hebt). Gelukkig is op 5 kilometer een garage die bereid is direct de band te vervangen.

Nieuwsbrief

Oktober 2006

- De aanvraag voor onze verblijfsvergunning is gedaan. We hadden dit al geprobeerd op een donderdag, maar een aanvraag bleek alleen te kunnen op maandag, woensdag of vrijdag. De andere dagen zijn voor het ophalen van de definitieve verblijfsvergunning. Deze vergunning hebben we nodig om ons te kunnen inschrijven in onze gemeente. De inschrijving in de gemeente hebben we nodig om een bankrekening in Italië te kunnen openen. En deze bankrekening hebben we weer nodig om een verblijfsvergunning te verkrijgen, haha, zo houden we elkaar bezig!!!
- Afgelopen woensdag hadden we een afspraak met de leiding van de school waar Sanne en Lotte naartoe zullen gaan. We wilden ze graag inschrijven om ze ergens in de komende periode te laten starten op school. Jammer dat de accu van de auto net op dat moment niet meewerkt....! De buurman brengt uitkomst, en wederom is de garagehouder blij met onze komst. Een nieuwe accu moet dit probleem in de toekomst voorkomen, oké!! Dan toch alsnog naar school. De afspraak verloopt zeer soepel. De inschrijving is wel veel papierwerk, maar de meisjes mogen tot onze schrik direct de volgende dag beginnen. We besluiten om op maandag van start te gaan.
- Vandaag is dus de eerste schooldag van de meiden geweest en die is zeer goed verlopen. De sfeer in de school sprak ons direct aan. Het is een kleine school vergelijkbaar met een oude kleuterschool in Nederland. Na een uitgebreide toelichting van de zeer vriendelijke leraressen kregen we de vraag van Sanne wanneer wij nu eindelijk weg zouden gaan. Ook wilden ze direct tijdens de lunch (waarbij voor een warme maaltijd wordt gezorgd) gewoon overblijven. De communicatie met de Italiaanse leraressen en kinderen verloopt natuurlijk nog zeer moeizaam, maar uiteindelijk zal het best goed komen.
- Tijdens onze eerste drie weken sneuvelde er al wel een koelkast en een wasmachine. Ook de vaatwasmachine die hier stond heeft al kuren vertoond, maar die hebben we inmiddels weer gemaakt! Veel houten interieur zoals de bedden (gemaakt van sloophout) en de helft van het keukeninterieur hebben onze schoonmaakwoede niet overleefd en zijn geëindigd in het kampvuur.

In de afgelopen drie weken hebben we dus al het een en ander beleefd. Ondanks al de genoemde beslommeringen hebben we nog geen moment spijt gehad van onze overgang. We genieten met volle teugen van ons nieuwe leven en zijn druk bezig om van onze casale een echte droomlocatie te maken. In volgende nieuwsbrieven zullen we jullie verder op de hoogte houden.

Indien je geen behoefte hebt aan het ontvangen van deze mailberichten, laat het ons dan even weten via: info@casaleilsogno.nl. Ken je anderen die geïnteresseerd zijn, stuur dit berichtje door of stuur ons een berichtje via hetzelfde mailadres.

Cari saluti,

Henry en Wendy,
Sanne en Lotte